

چيروڤكه

حهفته نامه يه كي ئە ليكتروني تايبەت به چيروڤكي كارگه ييه، نهها.

ژماره ٢٠٥ - ٤ي جۆزهردان ٢٧١٨

چيروڤك نووساني ئەم ژماره يه:

جيگر به ختيار

هيووا به يرامى

موحسين سوبحاني

ناسر فه تحى

شهرمين سالحي

كوردستان حاجبى

به تامى چيروڤك:

لاپه ره ٢٠٠٠

ويته ي رووبه رگ:

موحسين جه لالى

ئاماده كاران:

ئهمير سيرا جه دين

ناسر فه تحى

چىرۆكەلە

ھەفتەنامە يەككى ئەلىكترۇنى تايىبەت بە چىرۆكى كارگەيىھ؛ نھا.

• چىرۆكى كارگەيى

• بەتامى چىرۆك

• ئامادەكاران:

ئەمىر سىراجەدىن

ناسر فەتھى

۴ى جۆزەردان ۲۷۸

ئامادەكردن و بلاوكردنەوھى؛ لاپەرھى ھونەرى و ئەدەبى پراوئىژىسم

«گۆر»

کرم و مشک و به کترياکان ئەم گۆرستانه
به جى دههیلن، بۆ ههتا ههتايى بيز له
لاشهى مردوو هکان دهکه نهوه. ئيسکه
په يکهرى ناو ئەم گۆرانهى دهور و بهرى
له گۆره کهيان دهردين و وهک داھۆل له
دهورى خويان دەسورپينه وه و نارەزايهتى
دهر ده برن.

له پر يه کيک قسه کانى پى برى،

- بيدهنگ به!

برا گه وره کهى بوو، لى هاته پيش و
زلله يه کى لى دا.

له کاتيک دا به دهستى فرميسکه کانى
خوى دەسپيه وه، پرووى له برايه کهى کرد.

- بيدهنگ نابم، گهر توش بيدهنگ بيت من
بيدهنگ نابم! تۆ بۆ بيدهنگ دهبيت؟ توش
نهت بينى چۆن دايکمان به دهستى ئەمانه
کوژرا؟ چۆن ريگه دهدهيت له تهنىشت
گۆره کهى دايکم ئەم پياوه بينيژن.

دايکم به هوى نه خوشى دل وه، که
دهرمانى به کار دههينا، ئەو پياوه، که
باوکمانه و تهرمه کهى له بهر دهمانه،
له گه ل زر دايکمان به يه که وه پيلانيان گيرا
بۆ کوشتنى دايکمان.

ئەو رۆژهى که دايکم تهندروستى
تيکچوو، ژوور به ژوورى ماله که به دواى
دهرمانه کانى دا دهگهرا، ئيمهش وهک
به چکهى مراوى که به دواى دايکيانه وهن،
به دواى دايکمانه وه بووين. چەند رۆژيکى

سەر چۆکه کانى له سەر زهوى چه قانده بوو،
به ههردووک دهستى خۆلى له ناو قهبره که
دهکرد و هاواری دهکرد (ليره مهى نيژن ن
ن ن ن!) خه لکه که سه يرييان دهکرد،
ههريه که مان دهيان پرسيارى بۆ دروست
بيوو.

ماموستايه کى ئاينى که بۆ تهلقين دان
هاتبوو، دهستى کردبووه ملي ههولى دهدا
هيورى بکاته وه.

- کورم هه موو که سپک ده مريت، ئەمپرو
باوکى تۆ مرد سبهى ئيمهش ده مرين، وا له
خۆت مه که.

سهرى سوراند و خوى راته کاند و دهستى
ماموستاکه له سهر ملي تراز، پرووى له
خه لکه که کرد.

- ئيوه نازان ئەم پياوه کيه! ته نيا من
دهزانم. ليره مهى نيژن. ئەم خاکه له خوى
ناگریت، ئەم گۆره فرپى ده داته دهر وه، له
ته نىشت دايکم مهى نيژن. چۆن ده توان
بکوژى دايکم له تهنىشت گۆره کهى دايکم
بنيژن؟

تهرمه کهى به پروبار دابدهن، يان له سهر
لوتکهى چيايه ک به جى بيلن، تاكو قه له
ره شه کان بيخون. گهر ليره بينيژن هه وره
بروسکه گۆره کهى هه ل ده ته کينيت،
بوپرکانه کانى ژير زهوى پى دا دهرشينه وه،

شۆڤر ببووینه وه و ده گریاین، کیسه ی
دهرمانه کانمان له ژیر کانتۆره که دا بینى.
به خیرایی دهرمانه کانمان دهرهینا و پیمان
دا، به لام جارێکی تر دایکمان
هه لئه ستایه وه.

♦ جیگر به ختیار

پیشتر ههردوو کمان بینیمان که باوکمان
دهرمانه کانی به زڤ دایکمان دا، که چی
کاتی که دایکم به دواى دهرمانه کانی
دا ده گهرا، دهیان گوت: نه مان بینیه وه.

دواى گهرا ئێکی زۆر دایکمان ته ندروستی
زیاتر تی کچوو و له ژووری نوستن که وته
سهر زهوی. ئیمه که به سهر ته رمه که ی دا

«مەلەن»

- نالیم! تۆ بەشەر نی! چوو یەتەو سەر
دایک و باوکە ساردوو سەر کە ی خۆت!

- زۆری لی مەلی باشە! بینیرە حەمام! هاتە
دەری قاپیکی تویکشین پی بدە وەخۆ
دەکە ویتەو!

- بینیرە! جا بۆ دەتوانی لە جیی خۆی
بجوولی؟! بۆ ئاوی پی دەخوریتەو
تویکشینی بدەمی؟

- ئیستا ئەو محاکەمە یە چییە بە منی
دەکە ی! بەو قورعانی لە سەر و قوونی
حالی نیم، تۆش هەر ئاوا لەو مندالانە
حالی! ئەوانە شەیتانی بنی شەیتان،
بەقەستی خۆیان دەمرینن! هەستە و اوەرە
کارت پیی نەبی بۆخۆی وەرەز دەبی قیت
دەبیتەو!

- باشە باش! تۆ کارت پی نەبی! شەو دەنا
بۆخۆم دەمبەرد بۆ دوکتوور! خودا بکەم
ئەوشۆ ئەو مندالە هیچی لی نە یە، بەیانی
بەکویش بووی دەبیەمە دوکتوور!
دایکە کەت کویر بی، داخودا چەن مندالی
ئاوا بەستە زمان بەشەو نەیانویراوە بیانەن
بۆ دوکتوور م... خودایە گیان تۆبە گووم
خوارد! موو لە زمانم بی! ئیشە لا هیج
نابی!

- ئەگەر بەیانی بردتە دوکتوور لەبیرت
نەچی تەلیسە پوولە کەم لە بن میچی
مستە پادا شار دوو تەو!

- ئەری وە لا قوونت زۆر خاوینە...

- ئەو چییە تی دیسان؟

- وا دەلی دیسان دەلیی سال دواز دە ی
مانگە نەخۆشە! نەخۆشە نەخۆش! چۆن
چیە تی!؟

- نەخۆشی چی؟ لە من ساغ ترە! خەتای
تۆ یە! تۆ ئەو مندالانە نەخۆش دەخە ی! دەنا
عەلەم و دەردیان لی نییە! ناویرن بلین
وە ی، هیندە یان بە دەو دە دە ی، خۆیان
دیننە حالی جا!

- ئەری هە ی بەراز! ئەو مندالە نەخۆشە!
کویری نابینی دەلیی ئاوەرە دایسی!

- هیچی نییە! داخولا لە دەری چوو تە زگ
بیستانی کی، رەپیان ناو، گەرم داها توو!

- بیستانی چی و شتی چی؟ جا ئیستا کوا
بیستان؟! شیت بووی! ئەو مندالە فەقیرە
رۆزگاری ئەورۆ یە ک دەقە نەچوو تە
دەری! تۆ هەر وای! بی روحمی! دار و
بەردی! بشمرین باوەرمان پی ناکە ی!
نەو لا ئەو کورە فەقیرە هەر دەلیی لە تۆش
نەبوو! هەمیشە فەر قوو جودایی پی
دەکە ی! نازانم بۆ ئەو نەدەت رق لەو
مالویرانە یە! کویری نەبیینی!

- رقی چیم لییە تی! خۆ رە قییم نییە! ئەلەو
سەلکە بەر بۆ تەو! رقت لییە تی! گووی وا
دەخوا! رقی گونم؟! هەر وە نازانم هەشە!

بهرده و امبوون له سهه شیلانه که ی وهئاگا
هینا و دیسان بیدهنگ بووه وه!

به یانی زوو، دوای ئه وه ی بابم چوو بو
مهیدانی کار، له دلی خۆمدا گوتم: "با بچم
بزانم ئه و جار ههش بابم بالنجه که ی
ته پر کردوو هه!?"

◆ ناسر فهتھی

دایکم هه رچی به سهه زمانی داها ت به
بابمی گو ت؛ جنیو و قسه ی سووک نه ما
پیی نه لی.

بابیشم وه ک هه موو ئه و جارانه ی که
ده ره قه تی راستی نه ده هات، به قهستی
بریک پیکه نی و، چوو بوخوی جیگا که ی
راخست و لی خهوت!

مه سهوودیش له بن سهه ری من، هه تا به یانی
هه ر تا و نا تاویک نالاندی و دایکم ی بو

📷 Ebrahim Saedi

«رێبوار»

پینج سال جاریکیش نه خۆم و نه
بنه ماله که شمان ریمان دهو شاره نه که وتبا
و ته نانهت تاقه دوستیکیشمان لهوئ
نه بوو. سهری قسانم بو گرت و پرسیارم
لی کرد:

— ته مهنت چه نده؟

— هه فده سالم.

— له میژه لیڤه؟ بو تووشی لیڤه بوو؟

— ئه وه سی جار. له دوازه وه لیڤه دا
ده سوو پیمه وه. ئه ی چۆن. ئه ری مالتان له
شه قامی...

— نا به قوربان، نه ک هه ر له و شه قامه، له و
شاره ش نه بووم. ئه ی دایکت، بابت، ئه وان
له کوین.

— حه ح بابم! هه تا مانگیک له مه وه بهر
ئه ویش لیڤه بوو. تازه رویشتووه ته وه. ئه و
پۆژه دایکمت نه دی هاتبووه سهردانم؟ خۆ
دوو میترمان ده گه ل ئیوه نیوان نه بوو.
هه ی مالت نه شیوی هه ی هه ر ده له ی له و
دنیا به ش دا نی. ئه ی ئه تو بو لیڤه ی ها؟
ئه وه چیه هه ر سه رت ده وانه دایه؟ داده ی
بزانه چیه؟

کتیبه که ی له دهستی ستاندم و
سه روژووری کرد و لیی خورد بووه. تیی
پامام. کوپکی جوان چاک بوو. له و
که م ته مه ن ترم لیڤه نه دیتبوو. له گه ل
که سانیک شه ره چه قه و جه فه نگه ده کرد
که ته مه نیان له خوی زور زیاتر بوو. جار
جار ده م دیت له سوو چیکی هه وشه، له سه ر

ته مه نی له دهوری شازده بو هه فده سالان
ده بوو. ئیستا جوان مووی لی نه هاتبوو،
پیستی ده م و چاوی ده تکوت به فروخوینه،
بالای ئه وه نه دی ده ست هه لیینی که له گه ت
بوو. هه رچی لییم ده روانی بۆم جیبه جی
نه ده بوو بو تووشی به تووشی لیڤه بووه.

شه وانه له کاتزمیر ده را چرا ده کوژانه وه و
ته نیا چرای رپه ویان نه ده کوژانه وه. ئه و
شه وه کاتزمیر له یازده لای دا بوو. له رپه وه
دانیشتبووم و رۆمانی "مالاوی" له
چه ک"ی ئیڤنیست هه مینگویم
ده خوینده وه. کاترین و فریدریک له میلان
له نه خوشخانه بوون. گه رمی خویندنه وه
بووم که هاته لام دانیشت. سلاوی کرد.
کاترین و فریدریک هه ر له وئ به جی
هیشت. سلاوم ستانده وه و را وه ستام
بوخوی ده ست پی بکات. ده ی ویست
جوړیک سه ری قسان بکاته وه. به قسه و
شوخی و شه ره جنیو و شه ره دندوو که ی به
پۆژ له گه ل خه لکی ده ی کرد ده م کوت زور
پرووه له مالاوه و ته واو چه سه رو بووه. نه ی
ده زانی چۆن ده ست پی بکات و هه ر
پرته پرتی بوو. ده ی کوت ئه تو و
بنه ماله که ت له بهرچاوم ئاشنان و
ده تان شو به یتم، ده له ی زورم دیوی. به لام
وانه بوو. من خه لکی شاریک و ئه و و
بنه ماله که شی دانیشتووی شاریکی
دیکه ی ده رو بهر بوون که ره نگه چوار

– باشه ئهوانه چیین رۆژ تا ئیواری سهرت
تییان دایه؟ ماندوو نابی؟ مالت نهشیوی
چاوت کویر دهبی.

– له خه و بیکاری چاتره و شتیکیشی
لی فیڕ دهبی.

– دا بللی بزانه چی لی فیڕبووی؟

لهو قسانه دابووین و منیش به نهرمی
دهمدواند و جوابم دهداوه. کتیبه کهی ههر
به دهسته وه بوو. سهرم ههله هینا و دیتم
سهعید بو لاما دیت و
سووره خه نهیه کیشی له سهه لیوییه.

– به به جهنابی میرزای. بابه گیان
جاریکیش ئهمن میوان که و دوو قسهی
قهله می بکه.

بزهیه کم بو کرد و هیچم نه کوت. هاته بن
گوئی ریواری:

– بو کوئی دهچی، ئاخری دهبی شهویکی
میوانم بی کوپی جوان. دوو سبهی دیسان
دایکت دیته وه سهردانت ئه منیش بیم؟

♦ هیوا بهیرامی

سه کو، داده نیشته و ههردووک ئه ژنوی له
باوهش دهگرت و بی ههست چاوی له
به رامبهری دهپری. به قسهی سهعیده رهش
زۆر قهلس بوو. دهمدیت سهعید جارچاره
دهچوو دهبنی و سرتیه کی دهگهله ده کرد
و ئه ویش ده رههله ده بوو و جنیوی ده دا. ئه و
چهند رۆژهی ئاخری دهمدیت که سهعیت
دهچوو به بنی و دهی دواند ئیدی جنیوی
نه ده دا، به لام به رهنگی دیار بوو قسه کانی
به دل نییه.

سهعید یه کی کورته بالای ره قهلهی ریشنه
بوو. هیندی تریاک و جگه ره کیشابوو
سمیلی زهرد زهرد هه لگه پابوو. له قسهی
قۆر و کاری به دفه ره کهس تای نه ده کرد.
هه میسهی خودای که وا و پاتۆلیکی خاکی
ده به ردابوو. که وا پاتۆله کهی هیندی
چلک و چه په ره گرتبوو رهنگی مه یله و رهش
دهچوو. وه که دهیان کوت له میژبوو جیگای
ئیره بوو و ئه وشه وهش دوور و نزیکه ئیمه
دانیشته بوو و چهند که سیکی له ده وری
خوی خر کرد بووه و قه شمه ری ده کرد و
جارچارهش چاویکی له ئیمه ده کرد.

©RoobehSohani

📷 Roobeh Sohani

«ئاو و ئاگر»

- سهرچاوه و هيمانى ژيان ئاوه و مرۆف و بوونه وه ره كان و ته واوى گيانداران بو مانه وه يان پيوستيان به ئاوه

- ئاخر ده لئىن ئاگر، پردى په يوه ندى نيوان دنيای زيندوو ه كان و مردوو ه كانه.

- نا متمانه به ئاگرىك مه كه كه ويران ده كات، ده سووتينىت، له ناو ده بات هه لده قرحينىت... سه يرى دهم و چاوم ده كه م.

- من ده مه ه وئى پرومه تم هه ر به م جوانييه بمينىته وه.

- ئاو! ته نيا ئاو ده توانى پرومه تت وه كوو خوى به يلىته وه، له وئى له قولاييدا تويش ده توانى وه كوو بوونه وه ره ئاويه كان، ئاو بيجوول و ره وان بيىنى و بئى قرم و قال و دل ه پراوكى دوور له مرۆقه ده مامكداره كان بحه سيىته وه. شوفيره كه برىك ئاوينه كه ده سوورپينه تا ده كه ويته سه ر چاوم، چاو داده خه م؛ داىكم خه ريكى سه وزه پا كرده، جار جار سه يرىكى دكتوره كه ي كه نالى ته ندر ووستيش ده كات، باوكم به سه ر قول ه كانى عاره قه كه ي ده سپرئ و بنى دار هه لووژه كان ده داته وه، ده لئى: به وجوره باشت ئاويان پنده گات و به ره مى زياتر يش ده دن؛ ليوانه ئاوه سارده كه ده ده مه ده ستى و له بن داره كه دا داده نيشم؛ شوفيره كه رامده چله كينىت:

- بو زربار چوار هه زاره خاتوون.

نامه يه كى كورتم بو دووان له هاوړپكانم نووسى و كورتم زوو ولامم بده نه وه. سه يرم كرد يه كيان چهند هيبه كى به ماناى پيكه نين له پشت يه ك ريز كردوو و نووسيو يه تى: پرۆۆۆۆ بزانه... رۆيشتم بهر ئاوينه كه و برىك قزم داھينا و به گيره يه ك كۆمكرده وه. شتوو مه كه كانم كۆ كرده وه و ده رگاي كۆميد ه كه م كرده وه؛ ده ده فته رم ده ره ينا، ده فته ره كان تاييه ت بوون به بيره وه ريه كانى ده سال له ژيانم؛ خستمه نيو جاننا كۆلييه كه م و دووباره رۆشتمه وه بهر ئاوينه كه، ميداد چاوه كه م نووكى نه ما بوو تا سوور بوونى چاوه كانمى پئى ره ش بكه م، به شوين قه له متراشه كه مدا ده خولامه وه، كه ده نكيك به هيمنى به ئاگاي هينامه وه:

- ئاو... باشترين هه لبژارده ئاوه!

زۆربه ي كاته كان له گه لم ده دوى. جار يك ده لئى هه موو شتىك له خاكه و بو خاك ده گرپته وه؛ جار يكيش ده لئى سه رچاوه ي پروناكى و ئه وين و ئاوته كان ئاگره و هه موو هه سته ئاگرينه گان تينى خويان له ئاگر ده گرن. بۆيه زياتر له خاك متمانه ت به ئاگر بيىت. به لام ئيستا پشتى له هه موو قسه كانى پيشووى كردوو و دايم له گويمدا ده لئى:

هیچ شتییک نرخی له یهک خولهک ژیان
زیاتتر نییه که ژیانی بۆ بکه یته قوربانی
جگه له خاک نه بیته

ههسته کان گرینگن، به لام به ههسته بوونی
لاواز هه له یه؛ شیعره که ی بۆ کفیسکیت
خویندوو ته وه؟

ئه وه ی ده لێ: (بر مردم بنا نکن) له سه ر
خه لک چی مه که.

تۆ ئیستا ئازاد بووی، خه یانه ت و بی
به لینی وه ک هه لامه ت وان، زوو زوو روو
ده دن و زووش چاک ده بیته وه، ده زانم
لی پیس کردووی،

هه موو ئه وان ه ی نه خو ش ده که ون لاواز
ده بن و بی ری وا ده که نه وه، تۆ ده بی بزانی
که ناوه ندی جیهانی، تۆ نه بی جیهان
بی مانایه؛ جیهان بی مانا مه که.

ئاگات له خۆت بی و دلنیا به چاک
ده بیته وه؛ ئیستا شیعره که ی
بۆ کفیسکیشت بۆ ده نیرم..."

چوار هه زاری ده ده می و کیفی پووله که م
له سه نده لی دوا وه جیده هیلم. له قه راخی
زه ریچه که راده وه ستم، کیفه که م له کو ل
ده نیم، مۆبایله که م به ده ستمه وه یه،
په یامیکم بۆ دیت.

- ده لێی که س کسه ی نییه تۆ نه بی

ئه مانه هه مووی لاتهرییه، که سییک به
ته مای جیبه چی کردنی کاریکی وا بیته
ناچی به که س بلیت، ده یکات!

- چه ز ده کات بیلیت... چه ز ده کات
نه وترا وه کانی یه کیکیتر بزانیته ئینجا
برواته قولاییه وه

- هه مووی فشه یه، که سییک بگاته
قه ناعه تی که ده بی بمریت، مردن باشتره
بۆ؛ من ئه گه ر به راستی ویستم وا بکه م
له پیشدا به هیچ که س نالیم. مۆبایله که م
له گیرفانی مانتۆکه م ده نیم، قاچم به رز
ده که مه وه بۆ سه ر نه رده ی قه راخ
زه ریچه که. ده نگه ی مۆبایله که م دیت، قاچم
دینمه خواره وه؛ " - سلاو هاو ری گیان،
ئیستا په یامه که تم دیت؛

♦ شهرمین سالچی

📷 Hamed Nemani

«ئالبۆم و یادەوهرییه کانم»

-لاپەرەى ههوه ئم ههئاوه، دووهه ميم
ههئاوه، سههه ميم ههئاوه. ترپه ترى
دلم، سينگمى چراند. ئهو وينا نه بو
ماون؟ ليره چ ده كه ن؟

-ده ئيم هه ئاله، چهند خو شه كام زن
بينى، ئيمهش برازن و برا زمان هه بى .

-هههه شيته ئيشه ئالا برازن و برا زاشمان
ده بى و خوشكه زاشمان ده بى .

-چاو ئه وه، وه ده زانى خه مى خومه . پيم
خو شه تا قه برا كه م سه ر و سامان بگري .
نه بو وه هر بوى به زن ده چم .

هه موو رۆژى بيرم ده كرده وه بلى ئه و
رۆژهى بينم ! تا رۆژىك ...

-با به !

-گيانه كورم؟

-پيشم عه يبه .

-بيللى كورم .

-ده ئيم ...

-دهى رۆله چيه ؟

-دلم به كچى كاك حه مه وه يه .

-ئهى بابت به قوربانى بى، پيرۆزه . شه وى
ده چين بو دا وى .

پينج جار چوونه دا وى

با بم له ده رگاي هاته ژو ورى :

ئهو جلانم زور جوانن، ئه وشو ئه وانه
له بهر ده كه م . چهنديش درهنگه با
بيانپيجمه وه و برۆم . يارده يه كى
خوشكيشم به دم .

-خوشكى چ كاريكت هه يه؟ پيم بلى
ياردهت ده م .

-كچى ده ستت خو ش بى له يلا گيان . ئه تو
دانيشه .

-په نجا نه فه رانت ميو انه . ئه من پال
ده مه وه ئه تو كاران بكه ي؟ !

-باشه له يلا گيان، به قوربانى ده ستت بم
له حاسته خو ت ئه و نيسكه م بو بيژيره .

نيسكه كه م بژارد و وه سه رم نا . كه م كه م
ميو انه كان ده هاتن . مه جليسيكى خو ش
بو . سه نكه سيريان خو ارد و پيا وه كان له
هالى بوون و ژنه كانيش له ژو وره كه ي
ديكه دانيشت بوون . ده نكه ده نكيك بوو
سه ير، هه موو دوو دوو و سى سى قسه يان
ده كرد . ريزيكم چا و قاييكم توو بو ژنان
برد و دانيشتم . رۆژانى خوشكه زام به پيى
عادهت و حه زى جارانى به ئالبۆميكه وه
خوى له با وه شم خست .

-پو ورى ! پو ورى !

-گيانى پو ورى !

-وه ره چاو له وي نه كان بكه ين .

-ئافرهت!

هه لاله، له یلای ساز که .ئەوشۆ
ماره کردنه .

-به ئی پیاوه که .

-وهی هه لاله، چ بکهه؟ چۆن ده رباز بهم؟
چۆن بابم رازی بکهه؟

-کاک همه داوای له یلای کردووه بۆ
که ریمی کوری .

-چ بکهه خوشکه جوانه کهه؟ له تۆم پی
ناخۆشتره قسه له قسه ی ئەو
کورپه رهسته ی ناکری .

-پیاوه که که ریم ته مهنی زۆره، ئەگه ژنی
هه با کچه که ی به قهد له یلای ده بوو .

حه سارم مائی و مه ره کانم دۆشی .شه و و
به دبهبه ختی بی کرا هاتن .به زۆری و
زۆرداری ماره کرام .نازانم ئەو شه وهه
چۆن رابوارد !ئەو کورپه به دبهبه ختهش
وهیده زانی زۆرم خۆش ده وی هه موو رۆژه
سه ر کانی لی ده گرتم .دوو مانگ تیپه ر
بوو کاتی گو یستنه وه ی هات رۆژه به رۆژه
تیگ ده چووم .من له ولای بیرم له
چاره ره شی خۆم ده کرده وه له ولای کاکم و
براژنم دنیا به که یفی خۆیان بوو .ساعه ت
شه شی به یانی رۆژی گو یستنه وه
ئارایشگا هات و جوانی ده کردم، له بنه وه
هه ر خۆم ده خوارده وه، جار جار خۆم بۆ
رانه ده وه ستا و فرمی سک به سه ر گۆنام
ده هاته خواری و دموچاوم خرا ده بووه، له
تاوان قامکم وا بادابوو ره ش و شین
هه لگه رابوو .خوشکم و دایکم له من
خرا تر ده سته وئه ژنو دانیشته بوون و ئاخ و
ئۆخیان هه لده کیشا .شایه ده سته ی پی
کرد .ده هۆل ده ی کوتا ئه ویش چ کوتانیگ .
میوانه کان هه لده په رین و گرمه یان له
عه رزی دینا، گرمه گرمیان دل می له ت
له ت ده کرد .وهی له و کاره ساته و ئای له و

-ئەوه ده لئی چی؟ !هه زاران کچ به قوربانی
ئەو کورپه ده کهه .تازه کورمان نایسته وه .
کورپه کهه دللی به کچه وه یه و بۆشی دینم .
ده تکوت یه ک توونگه سه هۆلاویان به
سه ر ته پله سه رم دا کرد، ئەو زه مانه
ده مکوت بۆ کاکم به ژن ده چم بیرم لی
نه ده کرده وه .به خۆم و به هه ژده سال
ته مهنه وه ئەخه بۆ بۆ کابرایه کی سی و
پینج ساله ده بهم؟

وه ک گیچ سپی هه لگه رابووم .له بهر
خۆمه وه ده مکوت ده ی دایه، هه لاله
شتیک بلین، ده ی پاشگه زیان که نه وه .
دل م تۆقی، جه رگم له ت له ت بوو، چاوم له و
عاله مه ی بریوه و زگم ریک ده کووشم .
فایده ی نییه هه موو له بیده نگیدا نو قم
بیوون .که س هیچی نه ده کوت .چووینه
جگای خۆمانه وه، سه رم له بن په تووی
خست، سه رم به هه نیسکانه وه
هه لده قه ند .وهی چه ند سه خته، ده ردی کچ
بوون ده لیم .

بابم به یانی خۆی به ژووری دا کرد، وه ک
کیچ له جیگه ی خۆم هه لبه زامه وه .کوتی

ان نه قله كه بوو . بابم فریشتهی له سههه
لانكهی بو كاكم به ژن دا . ههه سههیر بوو
دهلیی من دایکی ئهه و کچهی نه بووم . ههه
نه یانکوت رازی؟ رازی نی؟ ههه هیچ !

فریشتهی جوانم بوو به سیزده سال . بو
جوانی تای نه بوو . دلدارای بو ئهه مانای
نه بوو . که بوو به شازده سال، کابرا هاته
داوای . فریشته بهه وه سهله ته رازی نه بوو .
ههه دوو لاقی له که وشیک کرد و کوتی
ئیللا و بیلا بهه کابرایه ی رازی نیم . دوو
مانگ تییدا شل و کوت بوون ههه رازی
نه بوو، تا رۆژیک ئهه کابرایه له پقان به
تا پری کوشتی و زگ سووتاوی کردم .

-ئه ری له یلا، له یلا ! باجه خه جیج له گه
تویه تی . هۆشت له کوییه؟ ئهه رهنگ و
پرویهت بو رۆیشتوو؟ ! وهختی ئالبوم
چاولیکردن نییه .

به خۆمدا هاتمه وه و وینه کانم له پشت
پشتیه کان شارده وه .

-هیچ نییه خوشکی، تۆزیک ماندووم .
گیانه باجه خه جیج، به خشه هۆشم نه بوو .
-قه دیدینا که کچم، ئه ری ده لیم چۆنه
میردت نه کردۆته وه؟!

♦ کوردستان حاجبی

کاره ساته . کاتی بووک گۆرینه وهی هات .
بزه بزی براژنم له دوور پا له چاوی ده دا،
خودا خودای بوو زوو دهستی کاکم بگری .
بووکیان گۆرپوه، من چوومه ماله کابرای .
هیژ و تاقه تم نه بوو، ئه ژنۆکانم هیژیان
تییدا نه مابوو، ده لیلی به په نجا که سان
رایانده کیشامه ژووره کهی . ئه ی قورم
وه سهه ری هه ناسه ی وه پوومه تم ده که وت،
هانکه هانکی ده گه یشته گویم، مه رگی
خۆم به ئاوات ده خواست . دوای سی سالان
دووگیان بووم . بهه بۆنه وه دلێکم به ژیان
خۆش کرد . کچیکم بوو وه ک فریشته،
ناسک و نازدار، ههه بۆیه ش نیویم نا
فریشته . هینده ی پی نه چوو به گویم
گه یشت براژنم زاوژی ناکه و مندالی
نابی . کاکیشم هه میشه ده یکوت مندالم
ده وی، دوای من میراتم وه بهر کی
ده که وی !! کوتی دار به ری نه بوو ده بی
بیبری .

منی چاره رهش که تازه به رهه و خۆشی
ده چووم دیسان بوومه وه قوربانی ته لاق به
ته لاق . کۆرپه که میان له باوه ش خستم و
نارد میانه وه ماله بابم . ده یانکوت مندالی
کچمان ناوی، ئه گه کور با له سهه ر چاومان
دا ده نا .

فریشته ی کچم پینج مانگانه بوو .
لووقمانی برام دلی به کچیکی دیکه وه
بوو هه مان هه م

📷 Bawan Baban

«ژوان»

ئهستیره بهندان بوو. چرای گووندهواری دوور وهک گۆرپک مۆمی لهسه رهه لکرا بئ ده بریسکانه وه. چون دوو گوله ستیره له ئاسمان بهربوو بیتنه وه له سه ره گر دیک به دیار ئاگره که وه دانیشته بووین. دلنیا بووم دوا یین شه وه له شاخ ده بیینمه وه. ئه وه له وه به ره وه له سه ره تاته به ره دیک ئه ژنۆکانی گرتبۆ وه با وهش و وهک چا وه نۆری که سیک بکات بیته ته نیشته تاته به ره دیکشی خستبۆ وه په نای و به ئا وره که پامابوو و منیش له مبه ره وه بیده نگ گویم بۆ رادیرابوو. به حه سه ره ته وه ده یگوت دوا یین ژوانمان له سه ره گر دیک و له نزی که گو نده که مان بوو. گری ئاگره که له سه ره ره شینه ی چاوی سه مای ده کرد و نیگا و تیرامانی منی وهک په پوله یه ک بۆ کوورایی چا وه کانی راده کیشا. گه رمی گیرانه وه و سه مای بلێسه ی ناو چا وه کانی هی دی هی دی ده یبردمه نیگایه وه:

"پیمگوت تۆ نابئ بیت. ئه مه قه ده ری منه نه وهک تۆ. من ئه گه ر بگیری م حوکم به سه ردا ده دن به لام که س حه قی به سه ره تۆ وه نیه. پیمگوت مه یه. بیر له دۆخی بنه ماله که مان بکه ره وه دوا ی رۆیشته نی خۆمان. پیمگوت مه یه! دوا جار هه مووان وا بیر ئه که نه وه تۆم هه لگرتوه. پیمگوت مه یه ئه م ما هات. پیمگوت ئه وئ بۆ تۆ نابئ به لام هه ره هات!.."

له وئ ته نها ما وه ی په روهرده پیکه وه بووین. دوا ی ئه و ما وه یه، که سووسه یان به خۆشه ویستیمان کرد بریاره کانی حیزبیش وهک ته لاقه که ی باو کم ئیجگار لیکیدا براندین. ئه و که وته سنووریک و من که وتمه سنووریک دی. هینده لیکدوور که وتینه وه هه تا خه یالیش هه ته ری نه ده کرد. هاو رپیکانم جار جارئ هه والیکیان بۆ ده هی نام. هه واله کانی جار جارئ خه به رپیکیان له و کو یستانه دوور ده سه ته ده هی نا. چه ند سالییک هه ره به وه قنیات بووم. چه ند سالییک دلخۆشیم هه ره ئه و هه والانه بوو له وه وه ده گه شت. ئه و چه ند ساله دلارامیم ته نیا ئه وه بوو که زیندووه و ده ژئ. هه تا دوا ی دوو سال شه ویکی وهک ئه مشه و خه به ریان دامئ که له ئۆ په راسیۆنیکدا دوا یین ژوانیشی له گه ل نیشتماندا به ستوه ... من له ژواندا دوو جار عه شقم کوشت"

ته زوویه کم به له شدا دی. راده چله کیم و به ئارامی له نیگای ئه و دیمه ده ری. له ناو گری نیگای دیمه ده ری و دوو دلۆ په فرمی سک له سه ره گو ناکانی نیگای منیش ته ره ده که ن!

♦ موحسین سوبحانی

تییینی:

خوێنه رانی به پێز، ئەم چیرۆکانەى خوێندتانه وه به رهه مئى "کارگه ی چیرۆکى بیسنوور" بوون . له تیلتیگر امدا . که زۆر به یان له ماوه ی چه ن رۆژ و بۆ سووژه ی چه فته نه ی کارگه نووسراون. هه ر که مووکۆرپیه کبان هه بئ، چ له رووی زمان و داڕشته وه، چ له رووی ناوه رکه وه، ده گهریتته وه بۆ نه وه ی ناماده کارانى ئەم چه فته نامه یه به پنیو یستییان نه زانیوه هه له برییان بۆ بکه ن. چونکه چیرۆکه کان کارگه بیین و باش وایه قو ناخه کانى گه شه ی ئەزموونگه رانه ی نووسه ران وه ک ره وتیکى میترووی، بئ ده سکارى به ره هه مه کانیان، وه ک خۆ ی ب مینیته وه. واته که مووکۆرپیه کان پیوه ندیی به ئاستی هه نوکه یی نووسه رانه وه هه یه و له درێژه ی ئەم ره وته دا، به ره هه مه نویه کانى ئەو نووسه ره به پێزاننه، به به راورد له گه ل به ره هه مه کانى پیشوویان، ده کړئ ده رخه رى کارگه رپیه کانى کارگه ی چیرۆک بئ.

کلێشه ی یاساکانى خالبه ندى و تاپ و مه رجه زمانه وانیه کانى بلاو کړدنه وه ی چیرۆک له چیرۆکه له دا:

۱ - له سه ره سه ره وه ی ئەو ده قه ی دا ئیده نین بنووسن که ئەوه "چیرۆک" ه، "کورت ه چیرۆک" ه، "کورتیله چیرۆک" ته یان چیه!

۲ - چه تمه ن ناوی چیرۆکه که تان بنووسن، نه شتان نووسی، ده توانن هیما یه ک شتیک له برى ناوه که ی دا بنین.

۳ - چه تمه ن هه له ی تاپی کاره کانتان چاره سه ره بکه ن!

۴ - تا ئەو جیگایه ی له توانای خۆتان دا یه رێزمان و رینووسی کاره کانتان درووست بکه ن.

۵ - له خالبه ندى (ئاداتی نیگارشی) هه له و بئ جئ، که لک وه ره مه گرن، مه گه ر ئەوه ی پاساو یکی تکنیکیتان بۆ به هه له به کاره ی تانی خالبه ندییه کانتان هه بئ. بۆ نمونه: له تیکسته کانتاندا له سئ نوقته زیاتر هه له یه، بئ مانایه؛ مه گه ر به مه به ستی جیخالی (بۆشایی بۆ پرکړدنه وه) به کاری بینن! دوو خال بۆر (نوقته کاما) یان سئ خال بۆر، یان زیاتر، پیکه وه، هه له یه! وه ک ئەمه: !!!!! کۆتایی رسته کان پارا گرافه کان نوقته یان ده وئ! بۆر (کاما) له زمانى کوردی دا زۆر گرنگه، چونکه پیکه اته ی زمانى کوردی وایه، واته شیوه رسته (رسته ی نیوه چل) سئ زۆره و ئەگه ر به بوړ و خال بۆر رسته کان لیک جیا نه که یه وه به دخال ببوون دیت ه گۆرئ. هیما ی پرسیار (!) بۆ رسته ی سه ره سوڤمانی، هه له یه. واته هیماکانی پرسیار و سه ره سوڤمان (!) له جیی خۆیان به کار بینن، مه گه ر ئەوه ی رسته که هاوکات هه م پرسیار ی بئ، هه م سه ره سوڤمانی. هیما ی سه یه ر و سه مه ره و بئ مانای دیکه بئ هۆکار و بئ پاساو به کار مه هینن بۆ نمونه: ََ ََ ََ ،،،، / ستیکه ی یان ئەنیمه یشین به کار مه هینن.

۶ - کاتی که دیا لۆگ بۆ چیرۆکه کانتان ده نووسن به هیما ی ته قه ل (خه تی تیره) و له سه ره تاه رسته دا دیا لۆگه که ده ست پئ بکه ن، بۆ نمونه:

- تکایه تی بگه ن، ئەوه زۆر گرنگه.

ئەم هیما یانه بۆ سه ره تاه دیا لۆگه کان هه لهن: [* = < : +]

۷ - ئەگه ر له کاتى دیا لۆگ نووسی دا گوتم، گوتت، گوتى (وتم، وتت، وتى/ ئیژم، ئیژى، ئیژى)، سیت نووسی پنیو یست ناکات ته قه لئ بۆ دیاری بکه ی. ته نیا به گیوممه ی سه ره تا و کۆتایی قه واره ی دیا لۆگه کانتان دیاری بکه ن. بۆ نمونه:

له کاتى دیاری کردنی یاساکان پیم گوتن: "دیا لۆگ ئاوا ده نووسئ!"

ئاوا ھەلەيە:

گوتم:

- جوان سەرنج بدەن! (واتە ھەم دوو نووقتەي سەريەك و، ھەم بۆر، پىكەو ھەلەيە)

ئاوا درووستە:

گوتم: "جوان سرنج بدەن!"

ھەر ھەتەقەلەكانىش لە سەرەتاي ديالۆگەكان جيابكەنەو.

-ئاوا نا!

- ئاوا!

-- ئاواش ھەلەيە، دوو تەقەل (-) بۆ سەرەتاي ديالۆك درووست نيە. دەبى يەك تەقەل بى (-).

۸- لەزمانى كوردیدا دوو بزوين بەدواي يەكدا ھەلەيە. بۆ نمونە ئەم وشانە ھەلەن: كۆپرا، كۆوا، كۆي، كۆيم... ئاوا درووستن: [كۆپرا، كوا، كوي، كۆيم...]

۹- ئاھيش ئاوا دەنوسرى: ئاھ، نەك ئاوا: اه [لە زمانى كوردیدا "تا" ئاوا نانوسرى: "ا". ئەو ھەش "ە" ئەيە، نەك ھى. ھى ئاوا دەنوسرى "ھ"]

۱۰- ئەم (;) نوقتە كۆمايە (خالبورە) بۆ تەختەكلىلى ئىنگلىسيە، نەك كوردى، زۆر كەس رەچاوى ناكات، لەكاتىكدا ئەم خالبەندىيانە زۆر گرنگن و دەبى زۆر گرنگيان بى بدەن.
- ئەم بۆر و خالبورانە ھەلەن: ؛ ،
- ئەمانە درووستن: ؛ ،

۱۱- تەكايە ھىماي سەرسوورمان و پرسىيار و نوقتەكانىش (خالەكانىش) بە سەرەتاي رستە نوپىەكانتەنەو مەنوسىنن. بۆ نمونە:

- من رۆيشم. تۆ ھاتى (ئەو ھەلەيە)

- من رۆيشتم. تۆ ھاتى (ئەو ھەلەيە)

- من برۆم؟ تۆ لىرەبى؟! (ئەو ھەلەيە)

- من برۆم؟! تۆ لىرەب؟! (ئەمە درووستە)

۱۲- ئەم خالانە و كۆمەلنىك خالى دىكە، كە ئەگەر تەنيا سەعاتىك كاتيان بۆ تەرخان بکەن و لە ئىنتەرنىتدا سىرچ بکەن، زۆر ھەلەيە نووسىن و رېزمان و رېنوستان چارەسەر دەبى.

تېيىنى: ئەو كەسەي ئەم تايبەتمەندىيە گشتىيانە رەچا و نەكات، لە چىرۆكەلەدا چىرۆكى بۆ بلاو ناکریتەو. ئەو خالانەش وا باس کران "سەلىقەيى و مەندەر اوردى" نىن بەلکۆو ياساى گشتىن و ھەك چۆن بۆ لىخورى ماشىن دەبى ياساكانى لىخورىن بزائىن و رەچاويان بکەين، بۆ نووسىنىش دەبى ئەو ياسايانە بناسىن و، بۆ ئاسان خویندەنەو ھەي دەق (لىخورىنى دەق) لەلایەن خوینەرەو دەبى رەچاويان بکەين. بەو ھىوايەي نووسەرانى كوردیش ھەك ولاتان گرنگىي زياتر بە روالەت و پرستىژى كارەكانى خويان بدەن!

📷 Harem Sewaisi

به نامر و ههروا

بهسته لهك:

كارمه ندىكى بيهداشت گيرايه وه: له بهغدا مندالايك به نهخوشي شهپله (ئيفليجى) تيداچوو. دهستوور هات ليره هه موو مندالانى شار و دى، دلۆپى بهرگرى ئيفليجيان بدرىتى. كارمه ندانى بيهداشتمان كرده سى چوار تيم و وهنيو كووچه و كوولانانمان خستن. لهو سهرودهمه دا تازه دهستووريش هاتبوو به خهلك بليين "خويى ويددار" بخون. كوتمان فرسه ته با هه مالىك سهرمان پيدا كرد بهسته يه كى بوچكه لانه شى خويى ويددار بده ينى و بليين ئه و جار له وه بكرن. له درگاي هه مالىك ده درا دووسى دلۆپ ده واي شهپله له زارى منداله كه يان ده كرا و بهسته خوييان وى ده درا و فيريان ده كردن ويد چهند به چهند باشه.

رۆژنيك به يانى زوو ژنيك زهنگى ليدا بو ئيداره. كوتى: كاكه ئه و بيهداشتانه هاتن دلۆپه كه يان له زارى ئه و منداله ي كرد، پوتره سوپره كه يان بوخويان نه دايه، ئه وه له دوينيوه تييدا شه ل و كوت بووين ناخوا و ناخوا!

کامیل یاغیانی:

شهوێکی له زیدی پیرۆزی مامۆستا راوچی له ساردەکوێستان، میوان بووین. سەلیمی کوێخا سواره پیاویکی نوکتەزان و قسەخۆش سەرە ی مەجلیسی گرتبوو دەست، کوتی:

له گەڵ پەرحمان تافی لایمان بوو، ئەو دلی به خیزانی ئیستاوه ی بوو نه یانده دایه. رۆژیک هات و کوتی: مام سەلیم دەبی بوم بچیه خوازینی، مادام حەمە مە لا له گەڵ تۆ بهینی خۆشه بەشکم رازی بی و گری به ختم به دەستی تۆ بکریتهوه. نه هار خورا و بابم رۆی. پرحمان کوتی: وەرە با برۆین، ئیستا گوئی قاپ و قاچاغان دەشوا، بزانی چ خەبەرە، کوتم کوپه تووشی که تنیکمان ده که ی، دانیشه بو کوی!

من زۆرم کوت ئەو که می بیست، ناچار رۆشتین. مالی بابی گوئی که وتبوو ئەوپه پری دیوه، رووبه ری شۆرکه ی نیو مالە که یان کۆلانیکی تهنگه بهر بوو. که گه ییشتینی ناره ی گۆرانی گوئی ده هاته گوی؛ هاته وه هاته وه تهیره که ی گهرمینی...

ساردی پاییز بوو، جا زوو چۆن پهنجیره و شتی وا که م بوو و خەلکیش نه دار بوون ده لاقه و رۆچنه یان به چوارچیوه که له دار و دلۆ ده گرت و دوايه به قوره سووره یه کی ئەستور ده وره که یان سواغ ده دا بووه ی نه فەس نه دا.

دلاقه گیرابوو پرحمان دلۆ که ی دراند سەری به زۆری خسته ژووری. چیت لی وه شیرم! شەقه ی ماچیکم گوی لی بوو، ئەگه ئاورم داوه ئامۆزایه کی گوئی ئەوه به رهو ئیمه دی، کوپه پرحمان دینت ده گیم هه لی گیراین! من هه لاتم و پرحمان به شویندا، که ئاورم ده داوه پرحمان سەری له عەرز و قونی له حه وایه، هەر ده که وی و نوقمی ته پوتۆز ده بی و هه لده ستیتته وه، ئە ی خودایه ئەوه بو وایه؟!

له قهراخ ئاوا یی خۆمان به باخچه یه ک دا کرد و به سه د ئامان و دامان خۆمان بزر کرد، دوو شۆره سوار به هه ناسه برکی یه کمان گرته وه. ئەگه چاوم لی کرد پرحمان ده لاقه ی به هه شت نۆ ده کیلۆ قوره وه له مل دایه، جا وەرە پی بکه نه! کوتم: براله، گای وه ک تۆ چه له مه ی ئاوا ی هەر ده وی!

عەبدووللا ئیسماعیلی:

چوار ساڵ لەو هەپیش چووبوو ماله خالم له بۆکان. به یانی که خه‌ریکی خواردنی نان و چایی بووین هاوسیه‌کی ماله خالم فهوتی کردبوو. له‌گه‌ڵ خالم بۆ ناشتنی سواری ماشینه‌که‌ی بووین و سی‌ که‌س له جیرانه‌کانیش سواریبوون. خالم دهنده‌ی کیشا و وه‌رێ که‌وتین، کوتی: عه‌ولاً ئه‌ ئه‌وه‌ی پێچه‌که‌ی له‌سه‌ره‌ درۆی عه‌جیب ده‌کا. ده‌یکوت سالیکی وه‌رزی زستان ئه‌وه‌نده‌ سارد بوو پشیله‌یه‌ک له‌سه‌ر دیواری ئه‌وبه‌ری کوچه‌ خۆی هاویشته‌بوو سه‌ر دیواری ئه‌وبه‌ری کوچه، به‌لام له‌ نیوه‌پاسترا به‌ هۆی سارد و سه‌خه‌تی ده‌یه‌ستی و له‌ حه‌وا‌را به‌رده‌یه‌ته‌وه! ئه‌منیش کوتم: جا ئه‌وه‌ چیه‌! [پیشتر درۆیه‌کیان بۆ گێپابوومه‌وه، وامگێپاوه‌ که‌ ئی خۆمه‌] کوتم: سالیکی له‌گه‌ڵ هاو‌رییه‌کم بۆ پراو چووبووینه نیو قامیشه‌لانیکی. که‌ چووینه قوولایی قامیشه‌لانه‌که‌ گولله‌مان زۆر هاویشته‌بوو و لیمان خه‌لاس ببوو. له‌په‌را له‌گه‌ڵ چه‌ند ورچان به‌ره‌وروو بووین. چاره‌مان نه‌ما به‌ هاو‌رییه‌که‌م کوت: خورماکان بخۆ و ده‌نکه‌که‌ له‌ تا‌په‌که‌ت نی و پیا‌نه‌وه‌نی. وامان کرد و ورچه‌کان هه‌لاتن. جا ئه‌وه‌ سه‌یربوو که‌ سالیکی دی که‌ چووینه‌وه‌ بۆ پراو هه‌ر دارخورما بوو هه‌لده‌هات! ئه‌و ده‌نکه‌ خورمایانه‌ که‌ پاره‌که‌ به‌ ورچه‌کانمانه‌وه‌ نابوو چووبوو له‌ به‌ده‌نیانه‌وه‌ شین ببوونه‌وه‌ و ببوونه‌ دار خورما له‌سه‌ر پشتیان! که‌ ورچه‌ هه‌لده‌هات وات ده‌زانی داره‌ هه‌لدی

کابرای بۆکانی واده‌کا؛ کامه‌مه‌د ئه‌وه‌ کییه‌؟! به‌خوا ده‌ستی ته‌واوی درۆزانی له‌ پشته‌وه‌را به‌ست!

قه‌لاو‌ریحانه:

ژنخوشکم کچۆله‌یه‌کی خوێنشیرینی هه‌یه، معه‌للیمه‌که‌یان ئینشای پی دابوون "نعمت‌هایی که‌ خدا به‌ شما داده‌ را بنویسید؛ ئه‌ویش پیدا هاتبوو و ریزی کردبوون: بام، دایکم، یه‌ک دانه‌ بابه‌گه‌وره، دوو دانه‌ دایه‌گه‌وره، پوورم، خالم، مامم، ده‌ست و گوێ و لاق و ...؛ لاپه‌ره‌یه‌کی پر کردبۆوه‌ و سازی کردبوو بۆ سه‌بینه‌ی. نیوه‌رۆ میوانیان بووین. له‌سه‌ر سفره‌ خیزانم لێی تووره‌ بوو و کوتی: وه‌ره‌ پیشی له‌ سفره‌که‌. ئه‌ویش هه‌ر هه‌ستا و کوتی: بۆ لیم تووره‌ ده‌بی پیت وایه‌ من ناتوانم عیلاجت که‌م! هه‌لاته‌ دیوه‌که‌یه‌وه‌. داخودا کوتمان چ دینی له‌ ته‌پلی سه‌ری راده‌کیشی! نه‌خیر به‌ ده‌فته‌ره‌ بۆر و پاکوونیکه‌وه‌ گه‌پاوه‌؛ هه‌ر له‌سه‌ر سفره‌که‌ نه‌غد "پوورم"ی پاک کرده‌وه‌ و کوتی: ئه‌ئاوات لێ ده‌که‌م چاکه‌!

گوله جۆ:

له سه ره خو شيبه ك بووم. هه ر له ده ركى مزگه وته كه ئاو ديو بووم سوآلكه ريك دانيشتبوو. له گه ل من پياوئىكى به سالد اچووش گه ييشته حاستى كا برا. سوآلكه ره كوتى: خودا مه ئيووسى دنيا و قيامه تان نه كا. كا برا له بهر خو وه كوتى: جارئ ئه وه مه ئيووسى دنياى كر دوو ين و چ وينا چئى له وديويش حالى قوونمان له وه خو شتر بئ!

ئيمپراتور:

خودا عافوويان كا، كا ك سمايل و كا ك مسته فا، دوو پياوى ژير و ئاقلئ يه كئيك له گونده كانئ ناوچه ئى "چۆمى مه جىدخان" بوون به لام بو كارى مووچه و مه زرا زور تاريبيان نه بوو. هه ر به و هۆيه سوآلتاناغا پئى كوتن: ئيدى مه يه ن بو كار و برۆنه دئيه كئى ديكه چ ده كه ن بكه ن!

ئه وانيش ده چنه گونديكى ديكه و ده چنه لائى كا كاغا داواى كار ده كه ن.

كا كاغا ده پرسئ: ئيوه رۆژئ به چه ند كار ده كه ن؟

ئه وكات كاريگه ر رۆژانه به شيبست تمه ن كاريان ده كرد به لام به خاترى ئه وه ئى كاريان پئى بدا ده لئىن: قوربان رۆژئ به چل تمه ن كار ده كه ين.

كا كاغا كه زورى پئى هه رزان ده بئى ده لئى: ئه گه ر سبه ينئى هاتنه وه بيبست كاريگه ر له گوندى خو تانرا بينن كارى دوو مانگم هه يه.

سبه ينئى ئه گه ر دئنه وه هه ر دووبه دوون.

كا كاغا ده لئى: مسته فا! ئاخه نه مكوت بيبست نه فه ر له گه ل خو تان بينن ده ئى بو هه ر به ته نيان؟

كا ك مسته فا ده لئى: به خودا ئاغا گيان ئه و دئيه گه ر اين كه سئى له ئيمه كه رتر تئيدا نه بوو!

• سه رچاوه ئى ستوونئى "به تامئى چيروك": ["كانالئى تئيلئىگرامئى" با قسه ئى خو ش ون نه بئى](#)

